

Oğlan ve Uçan Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Uçan Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, yeşil tepelerin arasına gizlenmiş küçük bir köyde yaşırdı. Her sabah çatıların üstündeki gökyüzünü izler, oradan pamuk gibi bulutların geçişini görürdü. Sık sık onlara dokunmanın nasıl bir şey olacağını merak ederdi. Leo, sıcak açık kahverengi tenli, kısa kıvrırcık siyah saçlı ve ön dişlerinin arasında küçük bir boşluk olan gülümsemesiyle meraklı bir oğlandı. Hardal sarısı bir tişört, mavi tulum şort ve kırmızı spor ayakkabılar giyerdi. Bez çantasında gördüğü şeyleri çizmek için bir defter taşırdı.

Bir gn, kyn kenarında oynarken Leo alılarından gelen hafif bir hışırta duydu. Kızıl-turuncu tyl, beyaz ggsl ve byk kehribar gzl bir yaratık bařını uzattı. İi pembe, uzun sivri kulakları ve krem ile altın renginde yumuřak tyl kanatları vardı. Boynunda, minik mavi bir iekle sslenmiř ince, rgl bir sarmařık tasma vardı. Leo řařkınlıkla nefesini tuttu. "Sen bir tilki misin?" diye fısıldadı. "Kanatları olan?"

Uçan tilki biraz daha yaklaştı ve dostça bir cıvıltı çıkardı. "Benim adım Ember," dedi. "Köyünün üstündeki yüzen bahçelerden geliyorum." Leo'nun gözleri kocaman açıldı. "Yüzen bahçeler mi?" diye sordu. Ember başını salladı. "Onları görmek ister misin?" Leo tereddüt etti. Daha önce hiç uçmamıştı. Ama Ember'in sıcak gülümsemesi onu biraz cesur hissettirdi. "Tamam," dedi. "Deneyeceğim."

Ember, Leo sırtına çıkabilsin diye eğildi. "Sıkı tutun," dedi. Leo yumuşak tüyelerine sıkıca tutundu ve kanatlarının iyice açıldığını hissetti. Hafif bir vınlamayla yerden yükseldiler. Köy altlarında küçüldü. Leo'nun kalbi hızlı çarpıyordu ama Ember'in sakin sesi onu rahatlattı. "Harika gidiyorsun," dedi. Bir bulut katmanına ulaşana kadar yükseldiler.

Bulutların üstünde Leo yüzen bahçeleri gördü. Gökyüzündeki adalar gibiydiler; yeşil bitkiler ve parlak çiçeklerle kaplıydılar. Kenarlarından sarkan sarmaşıklar esintide sallanıyordu. "Vay canına!" diye fısıldadı Leo. "Bir rüya gibi." Ember bahçelerden birine yumuşakça kondu. "Evime hoş geldin," dedi. "Hadi keşfedelim!" Leo aşağı atladı ve hayranlıkla etrafına bakındı. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Ember, Leo'yu uzun ayçiçekleri ile yapraklı sebze sıraları arasındaki kıvrımlı bir patikadan geçirdi. "Bu bahçeler gökyüzü canlıları için yiyecek yetiştirir," diye açıkladı. "Rüzgâr tohumları aşağı taşıdığına, aşağıdaki köy için de." Leo, oyulmuş bir su kabağından yapılmış küçük bir sulama kabı fark etti. "Bütün bunlarla sen mi ilgileniyorsun?" diye sordu. Ember başını salladı. "Arkadaşlarım ve ben ilgileniyoruz. Ama bugün sen de yardım edebilirsin." Ona kendi küçük sulama kabını verdi.

Leo bitkileri dikkatlice suladı ve yardım etmekten gurur duydu. Sonra Ember ona dokununca parlayan mantarlardan oluşan bir bölüm gösterdi. Esintide hafifçe şarkı söyleyen çiçekler gösterdi. Leo sevinçle güldü. "Keşke sonsuza kadar burada kalabilsem," dedi. Ember gülümsedi. "İstediğin zaman gelebilirsin. Ama önce sana en güzel yeri göstereyim."

İki yüzen bahçe arasında geniş bir boşluğa geldiler. Örölmüş sarmaşıklardan yapılmış dar bir köprü karşıya uzanıyordu. Leo aşağı baktı ve köyü çok aşağıda, oyuncaklar kadar küçük gördü. Dizleri titredi. "Oradan geçemem," dedi. "Çok yüksek." Ember eline hafifçe dokundu. "Aşğı bakmak zorunda değilsin," dedi. "Sadece bana bak ve her seferinde bir adım at."

Leo derin bir nefes aldı. Gözlerini Ember'in kehribar gözlerine dikti ve küçük bir adım attı. Köprü biraz sallandı ama o devam etti. Ember yanında yürüdü ve usulca tezahürat yaptı. "Bir adım daha, Leo. Harika gidiyorsun!" Her adımda Leo kendini biraz daha güvende hissetti. Karşı tarafa ulaştığında kollarını havaya kaldırdı. "Başardım!" diye bağırdı. Ember havada sevinçle bir tur attı.

Diğer tarafta dev balkabakları ve ağaçlardan daha uzun ayçiçekleriyle dolu bir bahçe vardı. Ember, Leo'ya kıvrımlı bir sarmaşıktan kaydırak gibi nasıl kayacağını gösterdi. Yaprakların arasında saklambaç oynadılar. Leo korkmayı tamamen unuttu. Kendini hafif ve özgür hissetti. "Sen doğuştan bir maceracısın," dedi Ember. Leo sırtıttı. "Sanırım öyleyim!"

Güneş batmaya başlarken Ember, "Geri dönmeliyiz. Ama gitmeden önce sana özel bir şey göstermek istiyorum," dedi. Leo'yu gümüş yapraklı tek bir ağacın bulunduğu küçük bir bahçeye götürdü. "Bu bir dilek ağacı," dedi. "Bir dilek tutabilirsin ve eğer içtense gerçek olabilir." Leo gözlerini kapattı ve düşündü. Sonra fısıldadı: "Her zaman cesur olmayı diliyorum." Gözlerini açtığında Ember'in gülümsediğini gördü. "Sanırım bu dilek şimdiden gerçekleşiyor," dedi.

Köye geri uçtular ve Ember, Leo'nun arka bahçesine yumuşakça kondu. Leo onun tüylü boynuna sarıldı. "Bugün için teşekkür ederim," dedi. "Korksam bile cesur olabileceğimi öğrendim." Ember yanağını burnuyla okşadı. "Başımdan beri cesurdun," dedi. "Ben sadece bunu görmene yardım ettim. Geri gelip beni ziyaret edecek misin?" Leo hevesle başını salladı. "Her fırsatta!"

O günden sonra Leo ve Ember en iyi arkadaş oldular. Birlikte yüzen bahçeleri keşfettiler ve her seferinde yeni harikalar buldular. Leo, sallanan bir köprüden geçerken de yeni bir şey denerken de kendi adımlarına güvenmeyi öğrendi. Ne zaman kendinden emin olmasa Ember onu yüreklendirmek için yanındaydı. Arkadaşlıkları her günü bir maceraya dönüştürdü.

Leo bütün maceralarının bir günlüğünü tuttu. Yüzen bahçelerin, parlayan mantarların ve dilek ağacının resimlerini çizdi. Ember'in sıcak gülümsemesini ve ona nasıl inandığını yazdı. Bazen heyecanlandığında çizimlerine bakar, saçındaki rüzgârın hissini ve Ember'in "Her seferinde bir adım" diyen sesini hatırlardı.

Bir sabah Leo uyandığında pencere kenarında minik mavi bir çiçek buldu. Ember'in sarmaşık tasmaındakiyle aynı türdendi. Gülümsedi ve bunun arkadaşından bir hediye olduğunu anladı. Çiçeği çantasına koydu ve dışarı çıktı. Üstünde Ember'in daireler çizerek süzöldüğünü ve onu beklediğini gördü. Leo el salladı ve "Bahçelere kadar yarışalım!" diye seslendi.

Leo, Ember'in sırtına tırmanırken göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. İyi bir arkadaşın kendine inanmana yardımcı olabileceğini öğrenmişti. Birlikte gökyüzüne yükseldiler ve yeni bir macera gününe hazırıldılar. Leo yüreğinin derinliklerinde, Ember yanında olduğu sürece her şeyi yapabileceğini biliyordu.